

Eesti Elu

Estonian Life

Miks oli eestlastele tähtis Veerpalu kullavõit Salt Lake Citys? Miks läks rahvas ekstaasi, kui Eurovisiooni võit tuli Eestisse? Miks hoitakse nüüd pöialt Eurovisioonil Eestit esindavale rootslannale? /.../ Eestlastele ei ole tähtis mitte protsess, vaid tulemuslikkus. Olümpiasangarid, maailmameistrid, kuulsad heliloojad ja dirigendid sümboliseerivad mõtet, mida 120 aastat tagasi rõhutas Jakob Hurt: saada suureks vaimult. Iga võit, iga saavutus tähendab eestlasele mitte ainult enda maailmas tuntuks tegemist, vaid ka võitu iseenda üle. Eestlased tunduvad olevat rahvas, kes lausa vajab väljakutseid. Nütüd, Eesti Vabariigi 84. aastapäeval, on siiski mõistetud, et uued väljakutsed peavad olema suunatud Eesti enda ühiskonda. Eesti probleemideks on kõrge kuritegevus, kasvav AIDSi-epideemia, narkootikumid. /.../kümnendik tööealisest elanikkonnast on töötud, sündivus on madal. (*Kaleva*, 24.02)

NÕUKOGUDE VABARIIGIST HÄSTITOIMIVAKS LÄÄNE ÜHISKONNAKS

Tänaseks on Eesti mitmelgi moel euroopalikum kui Euroopa ise. Sellepärast on asjatu oodata, et sealsed noored tänapisaraid valaksid, kui Eesti lõpuks Euroopa Liitu vastu võetakse. Enesestmõistetavalalt asuvad eestlased kohale, mis nende arvates neile alati kuulunud on./.../ Imetlusväärne pole mitte see, kui euroopalikuks Eesti on viimase kümne aasta jooksul muutunud, vaid see, kui palju Eesti on iseennast nende kümne aasta jooksul leidnud. (*Berlingske Tidende*, 7.09)

Why was Veerpalu's gold medal in Salt Lake City so important for Estonians? Why were people so ecstatic when Estonia won Eurovision? Why now are fingers kept crossed for a Swede representing Estonia at Eurovision? /.../ Estonians prefer results to process, that's why. Olympic heroes, world champions, famous composers and conductors embody the idea emphasized 120 years ago by Jakob Hurt: to become great in spirit. To Estonians each victory, each achievement means not only becoming known in the world, but also a victory over themselves. Estonians appear to be a people in need of challenges. Now, on the 84th anniversary of the Republic of Estonia, it has been understood that the new challenges should be found within Estonian society. Estonia's problems include a high crime level, a spreading AIDS epidemic and drugs. /.../ one tenth of the working-age population is unemployed, the birth rate is low. (*Kaleva*, 24.02)

FROM A SOVIET REPUBLIC TO A WELL-FUNCTIONING WESTERN SOCIETY

In many ways Estonia is now more European than Europe herself. Therefore it is futile to expect that the young there would shed tears of gratitude when Estonia finally becomes a member of the European Union. Apparently, Estonians take it for granted that they will occupy a place that has always belonged to them. /.../ The miracle lies not in the fact of how European Estonia has become during the last ten years, but rather in how much Estonia has discovered about herself. (*Berlingske Tidende*, 7.09)

Eesti on väga väike, kuid väga edukas riik. 11 aastat tegeles Eesti kui endine liiduvabariik eurostandardite kehtestamisega. Nüüd märgivad isegi peenemad Lääne turistid, et "remont" on õnnestunud: riigil, kus elab kõigest miljon kolmsada tuhat inimest ja mille ainukesed loodusvarad on meri ja mets, on õnnestunud ära teha rohkem kui SRÜ riikidel. (*Podrobnosti*, 22.10)

Seda, mida Eestil on taasiseseisvumisest möödunud kümne aasta jooksul poliitilises ja majanduslikus valdkonnas õnnestunud saavutada, pole suutnud ükski teine endine nõukogude riik. Enamgi veel, Eesti on Euroopa Liidu ja NATO üks tõenäolisemaid tulevasi liikmeid. (*Zerkalo Nedeli*, 15.-21.06)

Mälestusi ajakirjanike gruupi külaskäigust Eestisse 1989. aastal: pruunis ruumis pakuti helepruuni imeliku maitsega kohvi, ülesküntud maa maitsega pruuni kooki, jalutati lagunema kippuvas vanalinnas ja seisti tund aega Pepsi-Cola sabas. Tänane Tallinna vanalinn on hoopis midagi muud kui 13 aastat tagasi. Eesti tahab liituda nii Euroopa Liidu kui ka NATOga. Eesti on näinud piisavalt okastraati ja raudkardinai. Keegi ei taha enam viljakohvi ega mullamaitselist kooki. (*Aftenposten*, 24.04)

Igal nädalal saabuvad sajad ostuhimulised soomlased Eestisse, tormates pealinna munakivitänavatel ja ostes kokku rövaid, ölut, toiduaineid ning elektroonikat, sest hinnad on Eestis kaks korda odavamad. Soomlaste dessandid näitavad, kui lähedale on Eesti – kunagine Nõukogude Liidu tõrges eelpost – Euroopale jõudnud. Kuid eestlased ei soovi Euroopa Liidus olla vaid soomlaste poepidajad. Seepärast ongi nad Lääände integreerunud enam kui ükski teine kandidaatriik. (*Business Week*, 18.11)

Eesti on läbi teinud rabava majandusliku ja poliitilise arengu ning julgenud erineda oma põhjanaabritest nii heas kui halvas. (*Aftenposten*, 24.05)

Eesti "eksperimentide" üks põhjuseid võib olla see, et "tsaariajal viidi paljud reformid kõigepealt läbi Eestis ja alles seejärel ülejäänud Venemaal (näiteks pärisorjuse kaotamine). Ka nõukogude režiimi ajal

TALLINN KASVAB KÖRGUSTESSE
TALLINN SOARING TO NEW HEIGHTS

Estonia is a tiny but very successful country. For eleven years Estonia, a former Soviet republic, has concerned itself with enforcing European standards. Now even the most sophisticated Western tourists find that this "reconstruction" has been successful – in a country with at most one million three hundred thousand people and whose only riches are its sea and forest, Estonia has accomplished more than any of the CIS states. (*Podrobnosti*, 22.10)

What Estonia has succeeded in achieving in political and economic terms within ten years of re-independence is unmatched by a single former Soviet state. Even more, Estonia is one of the most likely future members of the European Union and NATO. (*Zerkalo Nedeli*, 15.-21.06)

Journalists' recollections of their visit to Estonia in 1989: offerings in a brown room included a light brown, strangely flavoured coffee and a brown cake tasting of ploughed soil; walks in the decaying Old Town; queuing for hours for Pepsi-Cola. The present Tallinn is something totally different from that of 13 years ago. Estonia wants to become a member of both the European Union and NATO. Estonia has seen enough of barbed wire and iron curtains. Nobody wants grain coffee or dirt-tasting cakes any more. (*Aftenposten*, 24.04)

Each week hundreds of eager Finnish shoppers come to Estonia, rushing about in the capital's cobbled

kasutati Eestit majanduslikeks eksperimentideks. Teisisõnu, eestlased on harjunud ühiskondlike katsetustega ning on jätkanud seda traditsiooni ". /.../ Eesti sarnaneb mitmes mõttes rohkem USA kui naabermaade Rootsiga ja Soomega. Kuigi "Eesti mudeli" tulemuste kohta on veel vara järelusti teha, on igatahes tegemist huvitava eksperimendiga. (*Aftenposten*, 24.05)

Endiste kommunistlike riikide trump on olla sild Lääne ja Ida vahel. Eestil, kus venelaste osatähtsus kogu rahavastikust ulatub ühe kolmandikuni, on sellega seoses eelised regiooni teiste riikide ees.
(*Neue Zürcher Zeitung*, 20.02)

Eesti areng näitab, et Euroopa peaks nägema rohkem võimalusi, mida Euroopa Liidu laienemine pakub, ja mitte keskenduma ainult riskidele. Samuti näitab Eesti, et Euroopa suurriigid tuleb väikeselt Eestilt nii mõneski valdkonnas järeltunde võtta. Sellisteks valdkondadeks on eriti haridus (arvutiöpe juba algkoolis) ja maksusüsteem.
(*Die Welt*, 8.12)

Venemaal ja Eestis algas omandireform umbes ühel ajal. Kui Venemaal lõppes kõik vaid elamufondi erastamisega, siis endises liiduvabariigis Eestis jõuti samal ajal ehitada terv "elamukapitalism". Eestlased maksavad täishinda gaasi, elektri ja vee eest, kuid ka kõnniteid pesevad koristajad seebiga.
(*Izvestija*, 2.03)

Eesti ajakirjandus on sõltumatu, kuna Eestis ei ole oligarhe, kes võiksid meediat omakasu huvides kasutada. Kui ajakirjandus kritiseerib konkreetseid ametnikke, siis ei hakka need ametnikud ennast õigustama ega süüdistada ajakirjanikke kellegi tellimuse tätmises või ebaobjektivsuses, vaid astuvad hoopis ISE tagasi. Ja mitte sellepärast, et nad oleksid uskumatult ausad, vaid sellepärast, et Eesti ühiskonnas valitseb selline öhkkond ja selline suhtumine trükisõnasse.
(*Obščaja Gazeta*, 14.02)

Eestlased üritavad pidevalt tööstada kõigile ja iseendale, et nende riik on Euroopa lahutamatu osa. Just sellele on suunatud nende jöupingutused poliitika, majanduse ja kultuuri valdkonnas. /.../ Eesti meenutab pigem Euroopa õnnestunud imitatsiooni, kuid siiski pole see Euroopa.
(*Pskovskaja Pravda*, 25.06)

streets and buying clothing, beer, foodstuffs and electronic devices because the prices in Estonia are two times lower than in Finland. The Finnish landings indicate how close Estonia, once a stubborn outpost of the Soviet Union, has become to Europe. But in the European Union Estonians do not wish to be just shopkeepers for Finns. Because of this, they have integrated into the West far more than any other candidate state has. (*Business Week*, 18.11)

Estonia has undergone stunning economic and political development and has dared to differ from her northern neighbours in both good and bad.

(*Aftenposten*, 24.05)

One of the reasons for Estonia's "experiments" may be that "during the czarist times many reforms were first implemented in Estonia and afterward in other parts of Russia (for example the abolition of serfdom). Estonia was also used for economic experiments during the Soviet period. In other words, Estonians are used to social experimentation, and they have carried on with the tradition." /.../ In many ways Estonia is more similar to the USA than to her neighbours Sweden and Finland. Though it is too early to draw any conclusions about the results of the "Estonian model", one can say that it is an interesting experiment. (*Aftenposten*, 24.05)

The trump of former communist countries is to be a bridge between the West and East. Estonia, whose proportion of Russians in the overall population is about a third, has a greater advantage in this compared to the other countries of the region.
(*Neue Zürcher Zeitung*, 20.02)

Estonia's development indicates that Europe should predict that more opportunities would be offered by the expansion of the European Union rather than focus on the risks. Estonia also shows that large European countries can learn some lessons from Estonia, such as in education (computer classes already at the primary level) and taxation.
(*Die Welt*, 8.12)

Privatisation in Russia and Estonia began at about the same time. If in Russia everything came to an end with the privatisation of housing, then, during the same time, the former Soviet republic of Estonia built its "housing capitalism". Estonians pay full price for gas, electricity and water, but even the sidewalks are washed with soap. (*Izvestija*, 2.03)

Paljude, eriti noorte jaoks, on nõukogude aeg üha kaugenev mälestus. Vaid äsja avatud moodsa "Moskva" kohviku nimi meenutab "vanu halbu aega". (*Kathimerini*, 4.11)

Eestil on rohkem enesekindlust kui tema naabritel Lätil ja Leedul kahepeale kokku. Peaministri nõunik Simmu Tiik: "Kui me oleme viimase kümne aasta jooksul midagi õppinud, siis seda, et suudame oma jalgel seista." Eesti on väljapaistev Balti piirkonna majanduslik *success story*. (*The Irish Times*, 26.09)

ARENGU HIND

Välismaal laialt levinud arvamuse kohaselt tuntakse Eestit kui endise Nõukogude Liidu edukalt arenenud riiki. Veretu laulva revolutsiooni käigus iseseisvunud väikerik on ulja reformimeelsuse ja liberaalse majanduspoliitika töötu kiiresti arenemas. Majandus kasvab, jöukus suureneb, Tallinna kesklinna kerkivad uhked pangahooned, internetti kasutajaid on 1000 inimese kohta rohkem kui näiteks Prantsusmaal, enamal kui pooltel elanikest on mobiiltelefon. Silmapiiril terendavad NATO ja Euroopa Liit. See on siiski vaid pealmine klantspilt, mille taga peitub ka asju, mida häbeneda. Hiljutise uurimuse kohaselt elab 15,5% Eesti peredest ehk 212 000 inimest puuduses. (ESS, 24.03)

Eesti tõeline iseseisvus on veel suhteliselt pooleliolev ehitis, kus on endiselt palju vastuolulisi ja lagunemis- ohtlikke materjale. (*Kaleva*, 25.02)

Eesti on rahvusvaheliselt ja välispidiselt palju paremini toime tulnud kui sisseriiklikult oma kodanike eest hoolitsemisel. See johtub sellest, et eestlasele on omane soov endast alati parem mulje jäätta. Rahvusvahelisi lepinguid järgitakse kas või nui neljaks. Euroopa Liidu direktiive tuleb täita täpipealt, kuigi see võib tähendada mõne kohaliku ettevõtte või elatusviisi surma. Väljapoole ei tohi kunagi näidata enda võimeust või kurbust. Viimased aastad on siiski näidanud, et suure osa elanikkonna probleemide eest ei saa lõpmatuseni pageda. (*Kaleva*, 25.02)

Eesti on majanduslike vastuolude maa: kui Tallinnas, kus leidis aset ka Eurovisiooni lauluvõistlus, on kõik ülimodernne ja

Estonian journalism is independent, whereby in Estonia there are no oligarchs using the media for their own purposes. If the print media criticises certain officials, these officials would neither justify themselves, nor would they accuse journalists of following someone's orders or of being biased, but they would step down themselves. This is not because the officials were being incredibly honest, but rather because Estonian society is dominated by such a climate and by such a relationship to the printed word. (*Obshtshaya Gazeta*, 14.02)

Estonians constantly try to prove to everybody and to themselves that their country is an inseparable part of Europe. Their efforts in politics, economics and culture are specifically directed towards this. /.../ Nevertheless, Estonia reminds one of a successful imitation of Europe rather than actually being this Europe. (*Pskovskaja Pravda*, 25.06)

For many, especially the young, the Soviet era is an increasingly distant memory. Only a stylish new café bearing the name "Moskva" reminds people of the "bad old days." (*Kathimerini*, 4.11)

Estonia has more self-confidence than her neighbours Latvia and Lithuania combined. Simmu Tiik, a councillor to the Prime Minister: "If we have learned anything in the last ten years, it is that we can stand on our own feet." Estonia is an outstanding economic success story of the Baltic region. (*The Irish Times*, 26.09)

THE COST OF PROGRESS

According to widespread foreign opinion, Estonia is known as a successfully developed former Soviet state. The small country, which gained her independence by a bloodless singing revolution, is rapidly developing via its brave reform-mindedness and liberal economic policy. The economy is growing, affluence is increasing, grand bank buildings tower in the city centre, there are more per capita Internet users than in France and more than half of the population owns a mobile phone. NATO and the European Union are on the horizon. This, nevertheless, is only the bright cover sheet behind which there are things to be ashamed of. According to recent research, 15.5% of Estonian families, or 212 000 people, are living in deprivation. (ESS, 24.03)

Estonia's real independence is like a half-constructed building made of discordant and dilapidated materials. (*Kaleva*, 25.02)

NÖUKOGUDE ELAMUPOLITIKA PÄRAND
THE LEGACY OF SOVIET HOUSING POLICY

läänelik, siis maal elavad inimesed on uuendustest vähe kasu saanud. Kuristik rikaste ja vaeste vahel on sügav. (*Der Tagesspiegel*, 12.12)

Eesti on äärmiselt kihistunud ning sünge. Eesti pikk, pime, külm, depressiivne ja sombune talv on üheks põhjuseks, miks eestlaste seas on tuberkuloosi haigestumise, abielulahutuste ning enesetappude protsent väga kõrge. Ka keskmine eluiga Eestis on 12 aastat lühem kui mujal Euroopas. Keegi ei naerata, kõik sosistavad, läbi rahvarikka tänavava kõndides võiks kuulda isegi nööpnõela kukkumist. Tegemist on KGB ja nüüdse maffia pärandiga. Tallinna vanalinn on imeilus ning hästi säilinud, see on nagu Praha, kuid ilma turistideta. (*The Daily Telegraph*, 7.02)

[Eesti] tormilisel arengul on olnud aga majanduslik, sotsiaalne ja poliitiline hind – paljud inimesed tunnevad end tõrjututena. Vanad inimesed, pöllumehed ja vene vähemus on eriti Eestis ja Lätis poliitiliselt ja majanduslikult halvas seisus. Enesetappude arv, alkoholism ja narkootikumide tarvitamine ning sellega seotult ka HI-virus levib kiiresti. (FAZ, 9.12)

Vaevalt jõudis Eesti hakata Nõukogude Liidust vabanemise üle rõõmu tundma, kui üle piiride

Estonia has been more successful internationally and outwardly than in taking care of her own citizens. This results from the Estonian nature of trying to impress others. International agreements are followed to the tiniest point, and EU directives are to be carried out to the letter, even though this might doom some local enterprise or way of life. One's inability or sorrow must not be visible. The recent years have shown, however, that it is impossible to flee from the problems of a large part of the population. (*Kaleva*, 25.02)

Estonia is a land of economic contradictions: if in Tallinn, where the Eurovision song contest took place, everything is ultramodern and Westernised, then people in the rural areas have benefited little from the changes. The chasm between the rich and the poor is deep. (*Der Tagesspiegel*, 12.12)

Estonia is extremely stratified and gloomy. Estonia's long, dark, cold, depressive and murky winter is one of the reasons why there is a very high percentage of tuberculosis infection, divorces and suicides among Estonians. Even the life expectancy is 12 years shorter than in other European countries. Nobody smiles, everybody whispers; while walking on a crowded street you could hear a pin hitting the ground. This is the legacy of the KGB and the present-day mafia. The Old Town of Tallinn is breathtaking and well preserved, similar to Prague, but without tourists. (*The Daily Telegraph*, 7.02)

hakkasid sisse voolama narkootikumid ning nendega kaasnevad probleemid (nt kasvav kriminaalsus). Eesti geopolitiiline asend vaese transiitmaana ida ja lääne vahel on muutnud ta vene maffiale suurepäraseks narkootikumidega kaubitsemise kohaks. Sotsiaalminister Siiri Oviiri sõnul ei ole riigil praegu lihtsalt raha, et maksta narkomaanide võõruruskuuride eest, isegi kui nad on HIVi nakatunud. Jättes aga probleemi tähelepanuta nüüd, kasvab tulevikus lahenduse hind järjest kõrgemaks nii Eesti kui ka muu maailma jaoks. Seega ollakse teelahkmel just praegu, kui epideemia on alles algusjärgus. (*SvD*, 8.07)

Rootsi ajakirjandus on kajastanud HI-viiruse plahvatuslikku levikut Eestis. Ka Eesti sotsiaalminister Siiri Oviir ning tervisekaitseinspektsiooni epidemioloogia nõunik Kuulo Kutsar tunnistavad olukorra tõsidust. Siiski, ÜRO prognoside kohaselt peaks Eestis olema umbes 7000 nakatunut tegeliku ligi 2300 asemel. Seega põhjust ettevaatlikuks optimismiks on. "Me oleksime pidanud veel rohkem ära tegema, kuid meil puuduvad selle jaoks vahendid," selgitab minister Oviir. Sügisest käivitub uus teavitamiskampaania, millesse kaasatakse koole ja pop-muusikuid, ärgitamaks noori AIDSi-vastasele võitlusele. Hetkel on Eestis 43 AIDSi haigestunut, kelle aastane ravidoo maksab 5 miljonit krooni. "Seetõttu ongi teavitamine ja selle kaudu uute nakatusjuhtude vastu võitlemine eriti oluline," leiab Oviir. (*SvD*, 7.07)

TÄNAVAPILT

Esimene, mis Tallinnas silma torkab, on suur kaasaegsete büroohoonete massiline ehitamine. Laiahaardelist ehitamist soodus-tavad efektiivne pangandussüsteem ja odavad laenud. Ent linna vanem osa – Toompea – on jäänud puutumatuks: iga kivi on siin nummerdatud ja registrisse kantud, restaureerimine on peaaegu märkamatu (oleks tore viia Tallinna Kiievi võimud, et nad tutvuksid renoveerimise kultuuriga!). (*Biznes*, 13.05)

Tegelikult ei ole Tallinn ainult ilus vanalinna, vaid ka kommunismi-aegsete betoonehitistega slummid, vanad puumajad ning amerika-likud ostukeskused, reklamid ja Kadaka turg. (*Politiken*, 25.05)

Eesti on suur segu Balti kultuurist, millel on palju ühist poolt Soome ja teiselt poolt

[Estonia] has had to pay an economic, social and political price for her stormy development – many people feel that they have been excluded. In Estonia and Latvia the elderly, agricultural workers, and the Russian minority especially, are in a poor situation economically and politically. The number of suicides, the alcohol and drug abuse and the spread of HIV infection are growing rapidly. (*FAZ*, 9.12)

Estonia could barely enjoy its freedom from the Soviet Union before drugs started to flow over the borders along with their associated problems (for example, growing criminality). Estonia's geopolitical situation as a poor transit country between the East and West has become a perfect location for the Russian mafia to deal their drugs. According to Minister of Social Affairs Siiri Oviir, the country has no money to pay for withdrawal programmes for drug-users, even if they were infected with HIV. By leaving the problem unattended now, the cost of a solution will become higher and higher in the future, both for Estonia and the world. Estonia is at the crossroad right now, with the epidemic still in the initial stage. (*SvD*, 8.07)

The Swedish media has reported much about the volatile expansion of the HI virus in Estonia. Also the Estonian Minister of Social Affairs Siiri Oviir and the Health Protection Inspectorate's Counselor of Epidemiology Kuulo Kutsar admit that the situation is very grave. However, according to the UN's projections there should be approximately 7,000 HIV positives in Estonia, where there are actually only 2,300. There are grounds for cautious optimism therefore. "We should have done more in terms of prevention, but we lack funds," Oviir explains. A new campaign will be launched in autumn that will involve schools and pop artists in educating youth about AIDS. At the moment there are 43 AIDS patients in Estonia, and their yearly dose of medicines costs 5 million EEK. "That's why this campaign to curb new infections is so important," says Oviir. (*SvD*, 7.07)

STREET IMAGES

The first eye-catching thing in Tallinn is the huge number of modern office buildings being built. The widespread construction work in Estonia is stimulated by an effective banking system and inexpensive loans. But the older part of the town – Toompea – has remained untouched: here each stone is numbered and registered, and restoration is almost invisible (Kiev's authorities should be taken to Tallinn so that they could learn the art of renovation!). (*Biznes*, 13.05)

Actually, Tallinn is not only the beautiful Old Town, but also a city of communist era slums of concrete

Nõukogude aja arhitektuuriga. Viimases ei ole isegi mitte parima tahtmise juures võimalik midagi head rääkida. Lohakalt ehitatud, juba lagunevad suured üürimajad on teravaks kontrastiks idyllilistele puumajadele ja elegantsele linnamiljööle keskajast ning esimestest Vabariigist (1918-1939). (DN, 10.07)

Võtab veel aega, kuni Tallinn suudab endalt raputada sovetliku pärandi. Eestlased on uhked ja rahvuslikult meelestatud, seetõttu võiksid võõramaalased inetuid hooneid nähes eestlastele naerataades öelda: "Very Soviet era." (FT, 12.01)

Muide, palju meenutab siin Skandinaavia: sebimine puudub, autod annavad sõiduteele astunud jalakäijale teed, tänavad on puhtad... (Sto Dorog, juuni-juuli)

Igal pool on lihtsalt imeväärne puhtus! Kusjuures on näha, et puhas ei ole mitte seal, kus koristatakse (kuigi koristatakse – ja kuidas veel!), vaid seal, kus ei aeta prahti maha. (Pskovskaja Pravda, 25.06)

EESTLASED

Mis on Eesti bränd?
Eesti otsib ennast ja oma imagot.

**Ent probleemiks on,
et eestlased meelitavad end
läbi eituste: eestlased ei ole
kommunistid, ei ole venelased,
ei ole baltisakslased, ei ole
soomlased, ei ole... Eestlusel
puuduks nagu positiivne sisu,
ei ole mõeldud sellele, et kes
siis õieti ollakse, kui ollakse
eestlased. (Kaleva, 3.01)**

Andrei Hvostovi, vabakutselise ajakirjaniku sõnul lauldi laulva revolutsiooni ajal sellest, "kui uhke ja hea on olla eestlane." "Kui venelane on kuskil võõral maal, küsib ta endalt: "Miks ei ole nemad nagu meie?", samas kui eestlane võitleb küsimusega: "Miks nad meist mitte midagi ei tea?", ütleb Hvostov. (Kathimerini, 4.11)

Mihkel Mutt: "Eestlaste kui rahvuse ajalugu on tähendanud teistele järelejõudmisse

buildings, old wooden houses and American-styled shopping centres, advertisements and Kadaka market. (Politiken, 25.05)

Estonia is a huge mixture of Baltic culture, having common features with Finland on the one hand and with Soviet architecture on the other. Even if one wished, one cannot speak well of the latter. Sloppily built, the huge already decaying apartment buildings are in sharp contrast with idyllic wooden houses and the elegant town milieu dating from the Middle Ages and the first Republic (1918-1939). (DN, 10.07)

It will take time for Tallinn to get rid of her Soviet legacy. Estonians are proud and nationally minded, therefore, foreigners spying ugly buildings could smilingly mention to Estonians: "Very Soviet era". (FT, 12.01)

Well, much here reminds one of Scandinavia: no bustle, cars giving way to pedestrians stepping into the street, clean streets... (Sto Dorog, June-July)

Stunning cleanliness everywhere! And one can see that it is not only clean where it is tidied (though they do tidy – and how!) but also the places where no garbage is thrown. (Pskovskaja Pravda, 25.06)

ESTONIANS

What is Estonia's brand?
Estonia is searching for herself and her image.

**However, the problem is that
Estonians flatter themselves
through negations: Estonians are
not communists, they are neither
Baltic-Germans nor Finns, nor...
Estonian-ness seems to lack a
positive content; no thought has
been given to what it means to
be an Estonian.**

(Kaleva, 3.01)

"During the singing revolution, a popular song of the time declared 'what pride and wonder it is to be an Estonian', said Andrei Hvostov, a freelance journalist. "A Russian finding himself in a foreign land asks himself 'why aren't they like us?' An Estonian, on the other hand, struggles with the question 'why don't they know anything about us?'" he says. (Kathimerini, 4.11)

OLLA EESTLANE...
TO BE AN ESTONIAN...

ajalugu. Nüüd, peale nõukogude okupatsiooni lõppu, tahab meie riik jälle maailmale järele jõuda. Mäletamata kaotatud paradiisi, püütakse jõuda paradiisi ähmase mõisteni.” (*Kathimerini*, 4.11)

Välisvaatjad nimetavad Eestit tihti Baltikumi tiigriks, kes ülisuurte hüpetega Euroopa Liidu suunas liigub. Eestlastele selline nimi ei meeldi, sest Leedu ja Läti majandusareng on jõudnud Eestile kandadele ning teinud Eesti esikoha küsitavaks. Veel enam ei meeldi neile selles nimes sõna Baltikum, sest eestlased tunnevad end rohkem seotud Skandinaavia kui Baltikumiga. (*Süddeutsche Zeitung*, 9.12)

Enam kui pool Läti elanikest peab Eestit kõige edukamaks Balti riigiks. Eestit pidas kõige edukamaks 52 protsendi veebruaris avaliku arvamuse keskuse SKDS poolt küsitletud tuhandest Läti elanikust.

(*Biznes&Baltija*, 8.03)

"Baltlasi" pole olemas. Eestlased on endasse-tömbunud, distsiplineeritud protestandid; leedulased avatud, kaootilised katoliiklased – kes seda kähku selgeks ei öpi, endale Tallinnas sõpru ei leia. Näib, nagu oleks aastatepiikkune nõukogude ike tekitanud surve, mis 1991. aastal kättesaadud vabaduse kaudu energiaks on muutunud. Nagu tahtnuks eestlased

Mihkel Mutt elaborates: "The history of Estonians as a nation has been the history of catching up with the others. Now, after the end of the Russian occupation, our country is once again catching up with the world. Failing to remember the lost paradise, our people strive towards some vague notion of paradise!" (*Kathimerini*, 4.11)

Foreign observers often call Estonia the Baltic tiger, a country making long leaps towards the European Union. Estonians dislike this name, because Latvia's and Lithuania's economic progress has reached Estonia's heels and has made Estonia's first place ranking rather questionable. They like the word 'Baltic' in this phrase even less, because Estonians feel they are more connected to Scandinavia than to the Baltic region. (*Süddeutsche Zeitung*, 9.12)

More than half of the Latvian population considers Estonia the most successful Baltic country. Estonia was considered the most advanced by 52 per cent of the one thousand Latvians interviewed in a survey organised by the SKDS public opinion centre.

(*Biznes&Baltija*, 8.03)

There are no "Baltic people". Estonians are self-absorbed, disciplined, Protestants; Lithuanians are open, chaotic, Catholics – those who does not learn this quickly will not make any friends in Tallinn. It seems as if the Soviet bondage created a pressure that was transformed into energy via the freedom

ennast enesedistsipliini ja edasipüüdlikkuse läbi kümne aastaga mitte üksnes kiviajast uusaega paisata, vaid koguni arenenud riikide esiritta pürgida. (FAZ, 21.05)

"Kõigist maailma rahvastest on soomlased ja eestlased üksteisele kõige lähedasemad," ütleb endine välisminister Toomas Hendrik Ilves. Vahe teiste rahvastega saab selgeks hiljemalt rahvusvahelistel kohtumistel. Seal, kus temperamentsete rahvuste esindajad räägivad sujuvalt üle etteantud aja ja ilmestavad esinemist lennuka käte vehkimisega, istuvad soomlased ja eestlased vaikset, kuni töusevad püstiaja esitavad täpselt läbimöeldud arvamuse. (Uutispäivä Demari, 18.02)

Eestlased peavad seadusest lugu ja tajuvad neid mitte diskussiooniteema, vaid tegutsemisjuhendina. Kusjuures seadused on töepoolest kõigile ühesugused. President sõidab mööda linna vaid ühe turvaauto saatel ja ootab kannatlikult rohelist tuld. (Zerkalo Nedeli, 15.-21.06)

Eestlaste isepäisus ja sõltumatus majanduslikes otsustes tegid Eestist "Baltimaade tiigri". .../ Eestlaste täpsus võib kultuuriliselt olla mõjutatud ka Saksa kaupmeestest, kes olid siin aktiivsed mitmeid sajandeid. Maksed laekuvad Eestis /.../ isegi korrapärasmalt kui Saksamaal. (Die Welt, 9.12)

Eestis tahavad kõik Euroopasse ja täidavad vastuvaidlematult sellesama Euroopa kõiki nõudmisi. Selle nimel suutsid eestlased endas isegi kinnise iseloomu maha suruda: kohates Tallinna tänavatel euroopalike naeratustega seltsivaid inimesi ei tule meile pähegi, et see rahvas oli kaua aega kuulus oma röhutatud individualismi ja intravertsuse poolest. (Ogonjok, 3.-9.07)

Tallinn on kiiresti edenev, vilgaste majandus- ja rahanduskeskuste, suurepärase ühistranspordi ja tagasihoidliku optimismiga askeldavate inimeste linn. Eestlased on õigustatult uhked oma saavutuste üle, milleni on jõutud rahvuslikku loomust ohverdamata. Samuti ei ole nad muutunud ülepakutud kiidukukkedeks. Pea kõik kohalikud on rõõmsameelsed ja sõbralikud, erinevalt stereotüüpidele süngetest ja pahuratest baltlastest. (Drogheda Independent, 12.04)

Tänapäeva noored [eestlased] räägivad inglise keelt, enamikul on mobiiltelefon ja internetti

won in 1991. It's as if Estonians wished to throw themselves via self-discipline and ambition not only from the stone age to modern times within ten years, but even to strive for a place among the developed countries. (FAZ, 21.05)

"Of all the peoples in the world Estonians and Finns are the closest to each other," declares former Minister of Foreign Affairs Toomas Hendrik Ilves. The difference from other nations becomes evident at international meetings, where the representatives of temperamental peoples speak seamlessly beyond the time limits and express themselves with extravagant hand gestures, while Estonians and Finns sit quietly until their turns arrive to stand up and present their precisely considered thoughts. (Uutispäivä Demari, 18.02)

Estonians respect their laws, viewing them not as themes for discussion but as rules of action. And the laws are really the same for everybody. The President drives about in the city accompanied by only one security car, and waits patiently for the green light. (Zerkalo Nedeli, 15.-21.06)

Estonian stubbornness and independence in economic decisions made Estonia "the Baltic tiger". .../ Estonians' precision may be attributed to the cultural influence of German merchants who were active here for centuries. Taxes are paid in Estonia /.../ even more regularly than in Germany. (Die Welt, 9.12)

In Estonia everybody wants to get into Europe and unquestionably follows the requirements of the selfsame Europe. For this Estonians even managed to suppress their closed nature: when meeting the smiling, friendly people in the streets of Tallinn it does not occur to us that for a long time these people were famous for their marked individualism and introversion. (Ogonjok, 3.-9.07)

Tallinn is a rapidly developing city with agile economic and financial centres, wonderful public transport and people bustling with modest optimism. Estonians are justified in their pride, for their success has been achieved without sacrificing the national character. Neither have they turned into puffed up braggarts. Almost all the natives are merry and friendly, differing from the stereotypes of the gloomy and fretful Baltic people. (Drogheda Independent, 12.04)

Today's youth [Estonians] speak English, most have mobile phones, and Internet use in Estonia is higher than in other East European countries. To be an Estonian today is the same as being future-oriented and "modern". (Aftenposten, 24.05)

kasutatakse Eestis rohkem kui teistes Ida-Euroopa maades. Olla eestlane on tänapäeval sama, mis olla tulevikule orienteeritud ja "modernne". (*Aftenposten*, 24.05)

WELCOME TO ESTONIA

Eesti Vabariik on välja töötanud turustamis-konseptsiooni "Brand Estonia", millega see väike riik ennast välismaal tuntuks tahab teha. Lööklause "Positively Transforming" annab edasi selle maa võimet end ajaloojooksul uuenduslike ettevõtmiste kaudu muuta. Keskseks visuaalseks elemendiks kampaania juures on logo "Welcome to Estonia".
(*Horizont.net*, 21.05)

Eesti uueks märgiks on tema nimi – Eesti. Sellega püütakse teadvustada Eestit Ida-Euroopa juhtiva maana. (*Ost-West-Contact*, 6/2002)

Püüdes tõsta Eesti valmidust Euroopa Liiduga ühinemiseks, alustas valitsus uhke, kuid segadusttekaitava PR-kampaaniaga "Brand Estonia". Bränd sisaldab loosungeid, nagu näiteks: "Meil on mitmeid soid (ja) rabasid." Kampaa-niaga püütakse ka distantseeruda sovettidest: "Nagu ütleb vanasõna: "Totalitaarse kommu-nismi režiimid tulevad ja lähevad, kuid be-toonlinn jäab." Kummaline on, et bränd soovib Eestit üheaegselt samastada ja distant-seerida põhjanaabritest: "Kui teile meeldib palju blonde – aga te teate, et skandinaavlased võivad olla nii igavad ja üdini korralikud – tulge proovige, kuidas mõjub paras annus irooniat ja eksperimenteerimist Eestis." Kas blondid, rabad ja Nõukogude aja mater-damine aitab kuidagi tõsta rahvuslikku enese-tunnetust? Sellised segased metafoorid ja kaugeleulatuv identeedikriis, millega Eesti kiirustab pimesi Euroopa Liitu, ei töota Eestile head. Arvestades eestlaste vastumeelsust olla kellegi valitsemise all, on seda kummalsiem, et see rahvas püüab nüüd kiiresti Euroopa Liidu liikmeks saada. /.../ On kummaline, et üks riik, kel on Nõukogude Liidu ajast suur tarkuse-pagas, võib olla sedavõrd rumal Euroopa Liiduga seonduvas.
(*The Wall Street Journal*, 27.06)

Eesti, kes peaks Euroopa Liiduga liituma 2004. aastal, otsib tunnustust oma naabritelt ja tule-vastelt liitlastelt. 2001. aastal, kui Eesti võitis Eurovisiooni, vallutasid rahvahulgad tänavad: "Me ei koputa enam Euroopa uksele, vaid lä-heme sinna lauldes!" kuulutas tolleaegne peaminister Mart Laar. Pärast Eurovisiooni avastas Euroopa lõpuks Eesti.

MÄRK, MIS TOIMIB
WELL-CONCEIVED IMAGE

WELCOME TO ESTONIA

The Republic of Estonia has worked out a marketing concept "Brand Estonia" with which this small country wishes to be known abroad. The slogan "Positively Transforming" transmits the country's ability to change its history via innovative enterprises. The central visual element of the campaign is the logo "Welcome to Estonia."
(*Horizont.net*, 21.05)

The new brand of Estonia is her name – Estonia – and Estonia is being advertised as the leading country of East Europe. (*Ost-West-Contact*, 6/2002)

In an attempt to accelerate Estonia's EU-readiness, the Tallinn government has launched a slick but confusing PR campaign called Brand Estonia. Brand Estonia includes such selling points as "we have numerous natural marshes [and] morasses." The campaign also seeks to distance Estonia from the Soviets: "As the old adage goes: 'Totalitarian Communist regimes may come and go, but concrete urban planning is forever.'" Oddly, the Brand also wishes to identify Estonia with, yet distinguish it from, the country's northern neighbors: "If you like blondes abundant – but you know that Scandinavians can just be so boring and clinical – come see what a healthy dose of quirkiness, irony and experimentation in Estonia will do for you." Can blondes, morasses, and Soviet-

**Tuntus näib siin olevat
rahvuslik kinnisidee. Poeet
Jaan Kaplinski leiab põhjuse
nõukogude okupatsioonist:
"Venelaste all tundsite end
äraunustatuna. Meid ei olnud
maailma jaoks enam olemas
ja see tunne piinas meid..."**

Uuesti maailma teadvusesse sisenemiseks on eestlased käivitanud mainekujunduskampaania. Valitsus lõi asutuse *Enterprise Estonia*, mis tellis 13 miljoni krooni eest inglise reklamiajanagentuurilt *Interbrand* Eestile märgi "Welcome to Estonia". "Maailmaturg on meie evangeelium," ütleb Jaan Kaplinski. "Turumajandus on meile uus asju ja me ei oska veel näha, mis on selles puudulik ja mis ülepingutatud," selgitab Kaarel Tarand, Eesti Päevalehe ajakirjanik. Ajaloolane Marek Tamm, ajakirja Vikerkaar ja Varraku kirjastuse looja muretseb aga enim, et välismaalased ei mõista tihti Eesti tegelikku olemust: "Meid ei iseloomusta mitte niivörd Balti territoorium ja maailmaruum, vaid eesti keel ja kultuur, mis erineb teiste Baltimaade omast." (*L'Express*, 26.06)

bashing help forge a national identity? Such mixed metaphors are perhaps indicative of a deep-rooted identity crisis that is hurling Estonia blindly into an alliance that may not be good for it in the long run. Given Estonians' lingering distaste for being dominated, it is odd that the nation is seeking rapid EU accession. /.../ It's surprising that a country so Soviet-wise could be so EU-foolish.
(*The Wall Street Journal*, 27.06)

Estonia, which should join the European Union in the year 2004, looks for acknowledgement from her neighbours and future allies. In 2001, when Estonia won the Eurovision Song Contest, crowds flooded the streets: "We are no longer knocking on Europe's doors but are going there singing!" declared then Prime Minister Mart Laar. After Eurovision, Europe finally discovered Estonia.

**Acknowledgement seems to be
a national idée fixe. Poet Jaan
Kaplinski finds the reason in the
Soviet occupation: "Under the
Russians we felt ourselves forgott-
en. We did not exist for the world,
and this feeling tortured us..."**

In order to re-enter the world's consciousness Estonians have launched an image design campaign. The government created a foundation called Enterprise Estonia, which ordered the brand "Welcome to Estonia" for 13 million crowns from the English advertising agency Interbrand. "World market is our gospel," says Jaan Kaplinski. "Marketing is a new thing for us, and we are still learning how to recognize what is lacking in this regard and what is overstated," explains Kaarel Tarand, a journalist for the newspaper Eesti Päevaleht. Historian Marek Tamm, the founder of Vikerkaar magazine and Varrak Publishing, is more worried that foreigners often do not understand the real essence of an Estonian. "We are not so much characterised by the Baltic territory and world space, but by the Estonian language and culture, which differ from those of other Baltic countries." (*L'Express*, 26.06)

ÜLLATAV, ENT TÖSI

Eestis kastavad Häädemeeste (Pärnumaal – toim) tuletörjuyjad juttselg-kärnkonna kulleseid, et aidata neil üle elada pikalt kestnud pöuda. (*La Voix du Nord*, 17.06, *The Washington Post*, 23.06)

SURPRISING, BUT TRUE

In Estonia, the firemen of Häädemeeste [in Pärnu county – editors] water tadpoles to help them survive the long-term drought.
(*La Voix du Nord*, 17.06, *The Washington Post*, 23.06)